На основу члана 153. став 1. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, бр. 14/22 и 47/26),

Републичка изборна комисија, на седници одржаној 10. октобра 2026. године, решавајући по приговору Групе грађана „Студентска листа – Студенти побеђују“, 02 број 013-319/26-6, поднетим против Одлуке о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године, 02 Број: 013-319/26-3 од 5. октобра 2026. године, донела је

Р Е Ш Е Њ Е

1. Приговор се ОДБИЈА, као НЕОСНОВАН.

2. Ово решење се објављује на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

О б р а з л о ж е њ е

Републичка изборна комисија је дана 7. октобра 2026. године у 18,45 часова примила приговор Групе грађана „Студентска листа – Студенти побеђују“, подносиоца проглашене изборне листе кандидата за народне посланике на изборима расписаним за 25. октобар 2026. године, поднет преко овлашћеног лица Петра Живковића из Београда, против Одлуке о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године, 02 Број: 013-319/26-3 од 5. октобра 2026. године.

Оспорена одлука је на веб-презентацији Републичке изборне комисије објављена 5. октобра 2026. године у 2:24:48 часова.

Приговор је поднет непосредном предајом писарници Народне скупштине.

Подносилац приговора наводи да приговор подноси из свих законом предвиђених разлога, односно због тога што у акту није уопште или није правилно примењен закон, други пропис или општи акт, што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка, што је чињенично стање непотпуно или нетачно утврђено или ако је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања и што је у акту који је донет по слободној оцени, орган прекорачио границе законског овлашћења или ако такав акт није донет у складу са циљем у којем је овлашћење дато.

У образложењу приговора се наводи да је чланом 56. став 2. Закона о избору народних посланика одређено да Републичка изборна комисија одређује бирачка места за гласање у иностранству на предлог министарства надлежног за спољне послове, те да наведена одредба Закона указује на активну улогу РИК-а у овом поступку, а да би таква улога била остварена неопходно је да РИК располаже свим релевантним чињеницама које је Министарство дужно да достави РИК-у у складу са чланом 8. став 6. Закона. Истиче се, даље, да је у ту сврху у складу са чланом 7. Пословника о раду Републичке изборне комисије формирана Радна група за гласање у иностранству која је у свој рад укључила и Министарство спољних послова у складу са чланом 8. став 6. Закона о избору народних посланика, како би ради

проучавања појединих питања из свог делокруга усагласиле предлог побијаног акта.

Из наведеног, како подносилац приговора износи, недвосмислено произлази да улога Радне групе Републичке изборне комисије, а самим тим и Републичке изборне комисије није пуко преписивање предлога Министарства и његово преточавање у акт Републичке изборне комисије. Наводи се да је све време рада Радне групе на којој су присуствовали представници Министарства инсистирано на томе да Министарство достави све релевантне податке за доношење побијане Одлуке, као што је преглед броја бирача по градовима у иностранству који су се пријавили за гласање и други подаци који се односе на комуникацију Министарства са земљама домаћинима, те да су такви подаци били неопходни за рад Радне групе, а касније и за доношење одлуке Републичке изборне комисије, а како би се испитали критеријуми на основу којих је Министарство дало свој предлог за отварање бирачких места у иностранству и како би се утврдило да ли се у појединим градовима пријавио довољан број бирача за отварање бирачких места, односно да ли се Министарство обратило иностраним властима за добијање сагласности за отварање бирачких места. У приговору се наводи да се из образложења Министарства достављеног уз предлог побијане Одлуке ове чињенице не могу утврдити па самим тим ни ова Одлука не може на ваљан начин испитати. Додатно, из самог образложења није могуће утврдити следеће релевантне чињенице које су од пресудног утицаја на остварење изборног права грађана Републике Србије у иностранству. Наводи се да из образложења Министарства не проистиче због чега у одређеним градовима нису одређена бирачка места, а реч је о градовима у којима постоје дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије, у којима је пријављен довољан број бирача (у смислу члана 57. Закона о избору народних посланика или у обзир долази примена става 3. истог члана, а због отежаног приступа бирачима због просторне удаљености), у којима не постоје безбедносне сметње за отварање бирачког места и у којима су на претходним изборима традиционално отварана бирачка места. Додатно, истиче се да бирачи који су се пријавили за гласање у тим градовима нису обухваћени, према предлогу Министарства, ниједним другим бирачким местом у иностранству, како у истој земљи, тако и бирачким местом у другој земљи када су у питању градови у државама у којима није одређено ниједно бирачко место.

Подносилац, затим, прво наводи градове у којима нису одређена бирачка места, а не постоји ни друго бирачко место у држави у којој се ти градови налазе, а бирачи који су се пријавили да гласају у тим градовима побијаном одлуком нису распоређени ни на једно друго бирачко место у некој другој држави: 1) Манама, Бахреин; 2) Софија, Бугарска; 3) Сантјаго, Чиле; 4) Хавана, Куба; 5) Доха, Катар; 6) Букурешт, Румунија, 7) Темишвар, Румунија; 8) Братислава, Словачка; 9) Истанбул и Анкара, Турска и 10) Абу Даби и Дубаи, Уједињени Арапски Емирати.

Следи, потом, навођење градова у којима није одређено бирачко место, а у државама у којима се они налазе постоје друга бирачка места, међутим бирачи који су се пријавили за гласање у тим градовима нису побијаном Одлуком распоређени да гласају на неком другом бирачком месту у датим државама: 1) Грац, Аустрија; 2) Инсбрук, Аустрија; 3) Нирнберг, Немачка; 4) Хановер, Немачка; 5) Келн, Немачка; 6) Карлсруе, Немачка; 7) Фиренца, Италија; 8) Виђенца, Италија; 9) Херцег Нови, Црна Гора; 10) Ванкувер, Канада; 11) Калгари, Канада.

У вези са наведеним градовима, подносилац приговора истиче да је предлогом Министарства и Одлуком Републичке изборне комисије грађанима који су се пријавили за гласање у иностранству у градовима и земљама где нису одређена бирачка места, нити су предлогом упућени на друга бирачка места у иностранству, фактички онемогућено остварење изборног права из члана 52. Устава.

Даље се наводи да из самог образложења предлога Министарства, односно из саме побијане Одлуке не проистиче на основу којих критеријума Министарство није предложило отварање бирачких места у одређеним градовима који су просторно значајно удаљени од других бирачких места и/или у којима су раније била одређивана бирачка места и/или у којима постоје дипломатско-конзуларна представништва, односно на основу којих критеријума је распоређивало бираче из тих градова на та друга бирачка места, по правилу у истим земљама, али и на друга бирачка места у другим земљама, и то: 1) Перт, Аустралија; 2) Бризбејн, Аустралија; 3) Шангај, Кина; 4) Ница, Француска; 5) Лион, Француска; 6) Тулуз, Француска; 7) Солун, Грчка; 8) Рејкјавик, Исланд; 9) Берген, Норвешка; 10) Ставангер, Норвешка; 11) Трондхајм, Норвешка; 12) Барселона, Шпанија; 13) Валенсија, Шпанија; 14) Сао Паоло, Бразил; 15) Женева, Швајцарска; 16) Лугано, Швајцарска; 17) Хјустон, САД; 18) Мајами, САД.

Додаје се и да бирачи који су обухваћени подручјем бирачких места која су им просторно значајно удаљена, морају да сносе и одређене материјалне трошкове који се односе на сам приступ бирачким местима и на евентуалне трошкове смештаја у градовима у којима им је одређено да гласају. Према мишљењу подносиоца приговора, побијаном одлуком је бирачима фактички условљено бирачко право одређеним износом материјалних средстава која морају да издвоје како би уопште могли да остваре своје Уставом зајемчено право, односно условљена је и радњама трећих лица, а на која они не могу утицати, као што је нпр. одлука послодавца о томе да ли ће им одобрити слободан дан.

У складу са свим наводима приговора, подносилац Приговора захтева да Републичка изборна комисија још једном преиспита побијану Одлуку, тако што ће од Министарства захтевати достављање података на основу којих се може утврдити због чега у свим напред наведеним градовима није предложено отварање бирачких места и након тога да захтева допуну предлога за отварање бирачких места у иностранству. Таква обавеза Републичке изборне комисије, како се наводи, проистиче из члана 56. став 2. Закона о избору народних посланика, који се једино и може тумачити на начин да Републичка изборна комисија има активну улогу у овом поступку, будући да она одређује бирачка места. Обавеза Министарства да на такав захтев Републичке изборне комисије одговори недвосмислено је установљена чланом 8. став 6. Закона о избору народних посланика.

На крају, подносилац приговора износи захтев да Републичка изборна комисија усвоји овај Приговор и да измени побијани акт на начин да одреди нова бирачка места у иностранству, тако што ће наложити Министарству да достави тражене податке и на основу тога одреди додатна бирачка места за гласање у иностранству тамо где су за то испуњени услови, у складу са чланом 57. Закона о избору народних посланика.

Републичка изборна комисија је, претходно испитујући приговор, у смислу одредби члана 162. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16, 95/18 - Аутентично тумачење и 2/23 - УС),

а у складу са чланом 159. став 1. Закона о избору народних посланика којим је предвиђено да се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак сходно примењују на одлучивање о захтеву за поништавање гласања на бирачком месту и на одлучивање о приговору, утврдила да је приговор благовремен, дозвољен и изјављен од стране овлашћеног лица.

Поводом навода из приговора, Републичка изборна комисија је, претходно, констатовала следеће правно стање:

1) чланом 56. став 2. Закона о избору народних посланика прописано је да Републичка изборна комисија одређује бирачка места у заводима за извршење кривичних санкција на предлог министарства надлежног за правосуђе и бирачка места у иностранству на предлог министарства надлежног за спољне послове најкасније 20 дана пре дана гласања;

2) члан 57. Закона о избору народних посланика по питању начина одређивања бирачких места прописује:

(1) да се бирачко место одређује тако да буде приступачно бирачима и да им омогући да без тешкоћа гласају (став 1),

(2) да се бирачко место, по могућности, одређује за гласање највише 2.500, а најмање 100 бирача (став 2),

(3) да се у изузетним случајевима, бирачко место уз сагласност Републичке изборне комисије може одредити и за више од 2.500 бирача ако не постоје услови да се отвори више бирачких места, односно за мање од 100 бирача ако би због просторне удаљености или неповољног географског положаја становницима одређеног места било знатно отежано гласање на другом бирачком месту (став 3),

(4) да се за свако бирачко место одређује број бирачког места, назив бирачког места, адреса бирачког места и подручје с којег гласају бирачи на том бирачком месту (улица, село, заселак, насеље и сл.), и

(5) да начин одређивања бирачких места ближе прописује Републичка изборна комисија;

3) начин одређивања бирачких места Републичка изборна комисија је ближе прописала Упутством о начину одређивања бирачких места („Службени гласник РС“, број 91/23 – пречишћен текст);

4) чланом 3. став 2. Упутства о начину одређивања бирачких места (у даљем тексту: Упутство) прописано је да министарство надлежно за правосуђе, односно министарство надлежно за спољне послове доставља Комисији предлог за одређивање бирачких места у заводима за извршење кривичних санкција, односно иностранству, најкасније 22 дана пре дана гласања;

5) да је чланом 4. Упутства ближе прописан начин одређивања бирачких места од стране општинске/градске управе, тако што је прописано:

(1) да се бирачко место одређује тако да буде приступачно бирачима и да им омогући да без тешкоћа гласају (став 1),

(2) да бирачко место може да обухвати део насељеног места, једно насељено место или више насељених места (став 2),

(3) да се бирачко место одређује за гласање највише 2.500, а најмање 100 бирача (став 3),

(4) да се изузетним случајевима, бирачко место уз сагласност Републичке изборне комисије може одредити и за више од 2.500 бирача ако не постоје просторни услови да се отвори више бирачких места, односно за мање од 100 бирача ако би због просторне удаљености или неповољног географског положаја становницима одређеног места било знатно отежано гласање на другом бирачком месту (став 4),

(5) да предлог за одређивање бирачких места садржи број бирача по предложеним бирачким местима (став 5),

(6) да, ако се предлаже одређивање бирачког места са више од 2.500 бирача, односно са мање од 100 бирача, општинска/градска управа уз предлог бирачких места доставља и сагласност Републичке изборне комисије за одређивање ових бирачких места (став 6),

(7) да се за свако бирачко место одређује: 1) број бирачког места; 2) назив бирачког места (назив објекта у којем се налази бирачко место); 3) адреса бирачког места (назив насељеног места, улица и кућни број); 4) подручје са којег гласају бирачи на том бирачком месту (улица, кућни број, село, заселак, насеље и сл.) (став 7),

(8) да се решење доноси према Обрасцу БМ-1, који је саставни део овог упутства (став 8);

6) да је чланом 9. Упутства ближе прописан начин утврђивања предлога бирачких места од стране министарства надлежног за спољне послове, тако што је прописано:

(1) да се бирачко место у иностранству, по могућности, одређује за гласање највише 2.500, а најмање 100 бирача (став 1),

(2) да се бирачко место, по правилу, одређује у објекту дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије (став 2),

(3) да се бирачко место одређује за гласање бирача са боравиштем на територији државе у којој се налази бирачко место као и за гласање бирача који су у пријави за гласање у иностранству навели да желе да гласају у држави у којој се одређује бирачко место (став 3),

(4) да предлог за одређивање бирачких места садржи број бирача по предложеним бирачким местима (став 4),

(5) да се за свако бирачко место у иностранству одређује: 1) број бирачког места; 2) назив државе у којој је бирачко место; 3) назив бирачког места (назив дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије или другог објекта у којем је бирачко место); 4) адреса бирачког места (назив државе, назив града, улица и кућни број); 5) подручје са којег гласају бирачи на том бирачком месту.

(6) да се решење доноси према Обрасцу БМ-3, који је саставни део овог упутства (став 6);

7) да члан 11. Упутства садржи одредбе о измени и допуни одлуке о одређивању бирачких места, тако што је прописано:

(1) да одлуку о измени и/или допуни одлуке о одређивању бирачких места на којима ће се гласати на изборима доноси локална изборна комисија (став 1),

(2) да одлуку о измени и/или допуни одлуке о одређивању бирачких места на којима ће се гласати у заводима за извршење кривичних санкција и у иностранству доноси Републичка изборна комисија (став 2),

(3) да је, ако је након закључења бирачког списка донета одлука о измени и/или допуни одлуке о одређивању бирачких места, локална изборна

комисија односно Републичка изборна комисија дужна да о томе без одлагања обавести орган надлежан за достављање позива за гласање, у смислу члана 86. Закона о избору народних посланика, који је дужан да бирачима на које се односи извршена измена односно допуна бирачког места достави нови позив за гласање (став 3).

Поводом наведеног правног стања, Републичка изборна комисија је констатовала следеће чињенично стање:

1) да се Републичка изборна комисија, по устаљеној пракси, дописом 02 број 013-319/26 од 25. септембра 2026. године, обратила Министарству спољних послова са обавештењем да је потребно да то министарство свој предлог за одређивање бирачких места у иностранству Републичкој изборној комисији достави најкасније до 2. октобра 2026. године;

2) да је Министарство спољних послова, дописом Број: 415-6844-КС120/2026-1, 2. октобра 2026. године Републичкој изборној комисији доставило Предлог за одређивање 90 бирачких места у иностранству на изборима за народне посланике Народне скупштине, 25. октобар 2026. године (02 Број: 013-319/26-1);

3) да је Министарство спољних послова, дописом Број: 415-6844-КС120/2026-2, 4. октобра 2026. године Републичкој изборној комисији доставило допуну Предлога за одређивање бирачких места у иностранству на изборима за народне посланике Народне скупштине, 25. октобар 2026. године (02 Број: 013-319/26-2), којим је предложено одређивање додатна три бирачка места;

4) да је Републичка изборна комисија, на 44. седници одржаној 4. и 5. октобра 2026. године донела Одлуку о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године, 02 Број: 013-319/26-3, којом су за гласање у иностранству одређена укупно 93 бирачка места;

5) да је Министарство спољних послова, дописом Број: 415-6844-КС120/2026-4 од 07.10.2026. године, 7. октобра 2026. године Републичкој изборној комисији доставило предлог за измену Одлуке о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године (02 Број: 013-319/26-5), без повећања броја бирачких места;

6) да је Републичка изборна комисија, на 48. седници одржаној 7. октобра 2026. године донела Одлуку о изменама Одлуке о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године, 02 Број: 013-319/26-7.

У складу са наведеним правним и чињеничним стањем, Републичка изборна комисија констатује да је оспорена одлука донета у свему у складу са процедурама прописаним Законом о избору народних посланика и Упутством, а на основу предлога законом овлашћеног предлагача, који је сачињен у складу са наведеним прописима.

Поводом навода приговора да одредба члана 56. став 2. Закона о избору народних посланика указује на активну улогу Републичке изборне комисије у поступку одређивања бирачких места у иностранству, Републичка изборна комисија је закључила да такав закључак не проистиче из цитираних

одредби прописа који уређују и ближе прописују начин одређивања бирачких места у иностранству.

Наиме, и Закон о избору народних посланика и Упутство упућују на искључиву надлежност Министарства спољних послова да предложи бирачка места у иностранству, без постављања било каквих процедуралних услова у смислу поштовања било каквих посебних смерница од стране Републичке изборне комисије, осим оних које је Републичка изборна комисија прописала својим Упутством.

У том смислу, позивање подносиоца приговора на формирање Радне групе Републичке изборне комисије за гласање у иностранству, која је образована Одлуком о изменама и допунама Одлуке о образовању радних група Републичке изборне комисије, 02 Број: 013-25/25-1 од 11. септембра 2026. године, је правно ирелевантно са аспекта оцене законитости оспорене одлуке, имајући у виду да образовање те радне групе представља облик интерног рада у оквиру Републичке изборне комисије, предвиђеног чланом 7. Пословника Републичке изборне комисије („Службени гласник РС“, број 19/22), без, дакле, законских овлашћења у погледу сачињавања предлога аката које доноси Републичка изборна комисија, а још мање утицаја на садржину предлога аката које, у складу са законом, Републичкој изборној комисији подносе законом овлашћени предлагачи.

У вези са примедбама подносиоца приговора да из образложења предлога Министарства спољних послова не проистиче због чега у одређеним градовима нису одређена бирачка места, а реч је о градовима у којима постоје дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије у којима је пријављен довољан број бирача, као и у вези са примедбама по питању неодређивања бирачких места у појединим таксативно наведеним градовима, Републичка изборна комисија констатује да ни Закон о избору народних посланика ни Упутство не прописују обавезу да се гласање у иностранству организује у свим дипломатско-конзуларним представништвима Републике Србије, већ да је основни критеријум за одређивање бирачког места број пријављених бирача за гласање, који по бирачком месту не сме да буде мањи од 100 ни већи од 2500.

У том смислу, Републичка изборна комисија констатује да су неосновани наводи подносиоца приговора да у одређеним, таксативно наведеним градовима у којима је пријављено мање од 100 бирача постоје услови за одређивање бирачког места уз примену члана 57. став 3. Закона о избору народних посланика. Ово стога што чланом 9. Упутства, којим је ближе прописан начин утврђивања предлога бирачких места од стране министарства надлежног за спољне послове, није предвиђена могућност да се бирачко место у иностранству одреди за гласање мање од 100 бирача. Таква могућност не проистиче ни из самог члана 57. став 3. Закона, на који се позива подносилац приговора, имајући у виду да је овим чланом дефинисано да се бирачко место са мање од 100 бирача може одредити само уз сагласност Републичке изборне комисије, што јасно указује на чињеницу да се ова могућност односи искључиво на бирачка места у Републици Србији која одређују локалне изборне комисије, а не и на бирачка места у иностранству. У прилог томе, указује се на то да је давање сагласности за одређивање бирачких места са више од 2.500 и мање од 100 бирача дефинисано у члану 4. Упутства, који уређује начин утврђивања предлога бирачких места од стране општинске/градске управе, а да, као што је то већ наведено, не постоји у члану 9. истог прописа.

По питању примедби изнетих у приговору о неотварању бирачких места у местима где постоје дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије, а према тврдњама подносиоца приговора има више од 100 пријављених бирача, Републичка изборна комисија је закључила да основаност тих навода не представља основ за утврђивање незаконитости оспорене одлуке, већ евентуално основ за евентуално одређивање додатних бирачких места, путем одговарајућих измена и/или допуна оспорене одлуке, а све у складу са чланом 11. Упутства, који уређује измене и допуне одлуке о одређивању бирачких места.

У прилог наведеном ставу, истиче се да се приговором не оспорава ниједно бирачко место одређено оспореном одлуком, већ се износе тврдње о њеној непотпуности. Осим тога, Републичка изборна комисија констатује да подносилац приговора од Републичке изборне комисије захтева да приговор усвоји, али не захтева да се оспорена одлука поништи, већ захтева да Републичка изборна комисија „измени побијани акт на начин да одреди нова бирачка места у иностранству, тако што ће наложити Министарству да достави тражене податке и на основу тога одреди додатна бирачка места за гласање у иностранству тамо где су за то испуњени услови, у складу са чланом 57. Закона о избору народних посланика".

У вези са наведеним захтевом подносиоца приговора о начину поступања Републичке изборне комисије, констатује се да је чланом 155. став 1. Закона о избору народних посланика прописано да, ако Републичка изборна комисија усвоји приговор, она поништава одлуку донету у спровођењу избора, односно радњу предузету у спровођењу избора. У конкретном случају, дакле, евентуално усвајање предметног приговора Групе грађана „Студентска листа – Студенти побеђују" морало би за своју последицу да има поништење Одлуке о одређивању бирачких места у иностранству за гласање на изборима за народне посланике Народне скупштине расписаним за 25. октобар 2026. године, што искључује могућност њених измена, како захтева подносилац приговора, већ намеће обавезу доношења новог акта.

Републичка изборна комисија посебно закључује да из евентуалног поништења оспореног акта у складу са законом, не би проистекла обавеза Министарства спољних послова да Републичкој изборној комисији достави нови предлог за одређивање бирачких места у иностранству, јер таква обавеза није прописана као правна последица усвајања приговора и поништења оспореног акта. У том случају би настала крајње опасна и неприхватљива правна ситуација у којој не би постојала могућност спровођења гласања ни на оним неспорним бирачким местима одређеним оспореном одлуком Републичке изборне комисије.

Поводом навода подносиоца приговора да је оспореном одлуком бирачима који су распоређени на бирачка места просторно удаљена од места њиховог боравишта остваривање изборног права фактички условљено материјалним трошковима путовања и евентуалног смештаја, као и другим околностима на које они не могу да утичу, Републичка изборна комисија је оценила да ни ови наводи не могу бити основ за утврђивање незаконитости оспорене одлуке. Наиме, из права грађана да бирају и буду бирани, прописаног чланом 52. Устава Републике Србије, не произлази право бирача који борави у иностранству да му буде одређено бирачко место у месту његовог боравишта, нити обавеза Републичке изборне комисије да бирачко место одреди у сваком месту у иностранству у којем су се бирачи пријавили за гласање.

Околност да је ради приступа одређеном бирачком месту потребно прећи одређену удаљеност, односно сносити трошкове путовања или смештаја, сама по себи не представља правно условљавање остваривања изборног права имовним стањем бирача, већ фактичку последицу просторне удаљености места боравишта бирача од бирачког места. Законитост одлуке о одређивању бирачких места у иностранству цени се према условима и поступку прописаним Законом о избору народних посланика и Упутством о начину одређивања бирачких места, а не према томе да ли је сваком појединачном бирачу обезбеђено бирачко место на удаљености која за њега не производи трошкове или друге практичне потешкоће.

На основу свега наведеног, Републичка изборна комисија је **закључила** да нема основа за закључак да је оспорена одлука незаконита, због чега се приговор у свему треба сматрати неоснованим, у складу с чим је донела решење о одбијању приговора, како је наведено у диспозитиву решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења подносилац приговора може поднети жалбу Управном суду у року од 72 часа од објављивања овог решења на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

02 Број: 013-319/26-10
У Београду, 10. октобра 2026. године

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА БЕОГРАД

ПРЕДСЕДНИК
Владимир Димитријевић